

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej, sudcu JUDr. Pavla Farkaša a prísediacich Michala Pudu, Evy Benkovičovej a Heleny Lukáčovej, v trestnej veci obžalovaného fHm mHF^a spol., pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. a iné, na *tb* hlavnom pojednávaní konanom dňa 24. novembra 2004 rozhodol

t a k t o :

obžalovaní:

- 1/ [REDACTED], nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytom [REDACTED] č. [REDACTED], pošta [REDACTED], majiteľa firmy [REDACTED] so sídlom v [REDACTED], [REDACTED]
- 2/ [REDACTED], nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytom [REDACTED], prechodne bytom [REDACTED] č. [REDACTED], spolumajiteľ firmy [REDACTED] č. [REDACTED]
- 3/ [REDACTED], nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytom [REDACTED] ul. [REDACTED] majiteľ firmy [REDACTED]

s ú v i n n í ,
ž e:

Obžalovaný [REDACTED] majiteľ firmy [REDACTED] so sídlom [REDACTED] č. [REDACTED] uznal v roku 1994 neexistujúce zavazky v sume 500,000.000,- Kč a obžalovaný [REDACTED] spolumajiteľ firmy [REDACTED] so sídlom [REDACTED] č. [REDACTED] [REDACTED] uznal v roku 1993 neexistujúce [REDACTED] [REDACTED] oré mali vzniknúť ich firmám k firme [REDACTED] so sídlom v [REDACTED] č. [REDACTED] zastúpenej [REDACTED] zúčtovania v tzv. [REDACTED] a tieto začali uhrádzať formou clearingového [REDACTED]

Iníctvom účtu firmy

í. Č. rHHHBHKÍ^f^3^0^60^@^10

~ firmy

na účet číslo

firmy

založený

založený

t, a účet číslo

neexistujúcej firmy^B

f£. ^založený v

'na odcudzený občjansky preukaz na meno

trvalé bytom fIV, íf^g^Jč.Jp^nasledovne

Dátum príkazu na úhradu Číslo účtu Suma v SKK Celková škoda z danej platby
v SKK pre SR

22.4.1993	[REDACTED]	120000	29.933,85 SKK
30.4.1993	[REDACTED]	900000	223.765,17 SKK
04.05.1993	[REDACTED]	200000	49.643,54 SKK
30.05.1993	[REDACTED]	800000	192.320,46 SKK
14.07.1993	[REDACTED]	8800000	206.635,48 SKK
11.08.1993	[REDACTED]	980000	227.337,23 SKK
23.08.1993	[REDACTED]	1050000	239.056,97 SKK
17.09.1993	[REDACTED]	7940000	1.787.742,75 SKK
28.09.1993	[REDACTED]	5700000	1.277.085,66 SKK
06.10.1993	[REDACTED]	3300000	729.886,34 SKK
14.10.1993	[REDACTED]	6000000	1322.258,55 SKK
25.10.1993	[REDACTED]	6000000	1.315.648,21 SKK
05.11.1993	[REDACTED]	7400000	1.599.729,64 SKK
24.11.1993. "	[REDACTED]	163P000	349.283,72 SKK
24.11.1993	[REDACTED]	5620000	1.222.777,89 SKK
02.12.1993	[REDACTED]	7780000	1.643.932,76 SKK
13.12.1.1993	[REDACTED]	8200000	1.723.723,10 SKK
05.01.1994	[REDACTED]	4900000	1.009.473,03 SKK
14.01.1994	[REDACTED]	4000000	82.0.499,03 SKK
18.01.1994	[REDACTED]	3700000	737.497,81 SKK
01.02.1994	[REDACTED]	5800000	1.168.730,71 SKK
03.02.1994	[REDACTED]	2600000	523.401,43 SKK
14.02.1994	[REDACTED]	8100000	1.621.817,98 SKK
29.03.1994	[REDACTED]	2500000	484.282,36 SKK
29.03.1994	[REDACTED]	5000000	968.564,72 SKK
18.04.1994	[REDACTED]	1800000	341.996,37 SKK
Spolu:		102900000	21.837.024,73 SKK

Úhradv zo SR do ČR vykonané obvineným

Dátum príkazu na úhradu Číslo účtu Suma v SKK Celková škoda z danej platby v SKK pre SR

15.02.1994	[REDACTED]	1400000	280.176,28 SKK
28.02.1994	[REDACTED]	5000000	994.22531 SKK

02.03.1994	[REDACTED]	5000000	981.802,41 SKK
08.03.1994	[REDACTED]	5500000	1.076.746,77 SKK
11.03.1994	[REDACTED]	5000000	977.389,85 SKK
18.03.1994	[REDACTED]	6000000	1.168.749,43 SKK
22.03.1994	[REDACTED]	5500000	1.069.196,39 SKK
28.03.1994	[REDACTED]	5000000	969.055,01 SKK
08.04.1994	[REDACTED]	8000000	1.527.799,50 SKK
08.04.1994	[REDACTED]	6500000	1.241.337,09 SKK
18.04.1994	[REDACTED]	14200000	2.697.971,33 SKK
19.04.1994	[REDACTED]	9000000	1.709.102,57 SKK
20.04.1994	[REDACTED]	10500000	1.992.927,19 SKK
22.04.1994	[REDACTED]	18400000	3.488.772,45 SKK
27.04.1994	[REDACTED]	13500000	2.553.102,72 SKK
27.04.1994	[REDACTED]	11800000	2.231.600,90 SKK
29.04.1994	[REDACTED]	24000000	4.534.159,89 SKK
02.05.1994	[REDACTED]	10000000	1.866.843,26 SKK
03.05.1994	[REDACTED]	1500000	279.880,55 SKK
04.05.1994	[REDACTED]	22000000	4.102.774,16 SKK
04.05.1994	[REDACTED]	10000000	1.864.897,35 SKK
06.05.1994	[REDACTED]	12000000	2.235.541,72 SKK
06.05.1994	[REDACTED]	10000000	1.862.951,43 SKK
09.05.1994	[REDACTED]	16200000	3.013.252,74 SKK
11.05.1994	[REDACTED]	12000000	2.229.703,97 SKK
11.05.1994 J2	[REDACTED]	12000000	2.229.703,97 SKK
.05.1994	[REDACTED]	11100000	2.061.396,19 SKK
12.05.1994	[REDACTED]	11000000	2.042.825,05 SKK
12.05.1994	[REDACTED]	5200000	965.699,11 SKK
13.05.1994	[REDACTED]	24600000	4.566.106,18 SKK
Spolu:		311900000	58.815.690,76 SKK

čím spôsobili škodu Ministerstvu financií SR v sume 80.652.715,76 Sk,

II.

obvinený [REDACTED] dňa 9.5.1994 zaslal z účtu [REDACTED] obvineného

[REDACTED] založeného v [REDACTED] sumu 16.200.000,- Sk na účet č.

[REDACTED] uvedený v bode 3/1 obžaloby, ktorou uhradil fiktívne pohľadávky ako sú uvedené v bode 3/1 obžaloby, túto sumu dňa 16.5.1994 vybral z účtu v českých korunách a dňa 17.5.1994 ju zamenil v Slovenskej sporiteľni - zmenárni na Štúrovej ulici v Bratislave.

Následne [REDACTED] co majiteľ firmy [REDACTED] č. [REDACTED] vložil sumu 18.600.000,- Sk na účet svojej firmy č. [REDACTED] založený vo [REDACTED]

pobočka centrum po tom, ako prevzal na základe zmluvy uzatvorenej s neexistujúcou firmou [REDACTED] m záväzok, ktorý vznikol medzi firmou [REDACTED] c. Wa IVbankou [REDACTED], [REDACTED] č. [REDACTED], filiálka [REDACTED] [REDACTED], v sume 88,000.000,- Kč a k vyššie uvedenej finančnej transakcii predložil úverovú zmluvu č. 46/0/92, zmluvu o vysporiadaní záväzkov č. 2003/94-25 a protokol o splátkach záväzku, podľa ktorého mal uhradiť:

<i>Dátum príkazu na úhradu</i>	<i>Suma v SKK</i>	<i>Celková škoda z danej platby V SKK pre SR</i>
Do 20.5.1994	20000000	3,698.660,04 SKK
Do 31.5.1994	20000000	3,677.254,96 SKK.
Do 15.6.1994	35000000	6,316.482,71 SKK
Do 30.6.1994	20000000	3,580.349,42 SKK
Spolu:	95000000	17,272.747,13 SKK,
Čím by Ministerstvu financií SR spôsobili škodu		17,272.747,13 Sk,

t e d a

obžalovaní!

v bode I. rozsudku

[REDACTED]

- na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli iného do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu,

obžalovaní

v bode II. rozsudku

a [REDACTED]

- pokúsili sa na škodu cudzieho majetku seba obohatiť uvedením iného do omylu, čím by spôsobili na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu,

č í m s p á c h a l i

obžalovaní B

v bode I. rozsudku

- pokračujúci trestný čin podvodu podľa § 250 ods.1, ods. 4 Tr.zák.

obžalovaní!

v bode II. rozsudku

- pokus trestného činu podvodu podľa § 8 ods. I k 250 ods. 1, ods. 4 Tr.zák.

Za to sa

o d s u d z u j ú

Obžalovaný

Podľa § 250 ods. 4 Tr.zák. /zákona účinného v čase spáchania skutku/ s použitím § 35 ods. 2 Tr.zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 10 /desať/ rokov.

Podľa § 39a ods. 3 Tr.zák. súd zaraďuje obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do I. /prvej/ nápravno výchovnej skupiny.

Súd zároveň zrušuje výrok o treste Trestného rozkazu Okresného súdu Žilina zo dňa 10.10.2000 sp.zn. 3T 534/2000.

Obžalovaný

Podľa § 250 ods. 4 Tr.zák. /zákona účinného v čase spáchania skutku/ s použitím § 35 ods. 2 Tr.zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 8 /osem/ rokov.

Podľa § 39a ods. 3 Tr.zák. súd zaraďuje obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do I. /prvej/ nápravno výchovnej skupiny.

Súd zároveň zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava 1 zo dňa 15.04.2002 sp.zn. 2T 63/2001.

Obžalovaný [REDACTED]

Podľa § 250 ods. 4 Tr.zák. /zákona účinného v čase spáchania skutku/ k trestu odňatia slobody vo výmere 5 /päť/ rokov.

Podľa § 39a ods. 3 Tr.zák. súd zaraďuje obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do I. /prvej/ nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 228 ods. 1 Tr.por. súd zaväzuje obžalovaného Tiahraďiť poškodenej strane Ministerstvu financií Slovenskej republiky škodu vo výške 58,815.690,76 Sk a | škodu vo výške 21,837.024,73,- Sk.

Podľa § 229 ods. 2 Tr.por. súd odkazuje poškodenú stranu Ministerstvo financií Slovenskej republiky so zvyškom jej nároku na náhradu škody na konanie o občianskoprávných veciach.

O d ô v o d n e n i e

V predmetnej trestnej veci podala dňa 3.12.2001 prokurátorka Krajskej prokuratúry v Bratislave obžalobu sp.zn. 2 Kv 13/01 na Krajský súd v Bratislave na obvinených H [REDACTED] a [REDACTED]

^pre nasledovné trestné činy: na obvineného v bode 1 obžaloby pre pokračujúci trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1,4 Tr.zák., v bode 2 obžaloby pre pokračujúci trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1,2 Tr.zák. a na obvinených | ^ Ä® W a Wm bode 3 obžaloby pre pokračujúci trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1,3 písm. a/ ods. 4 Tr.zák. sčasti (II) v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr.zák. na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Krajský súd predmetnú obžalobu prijal, pričom uznesením zo dňa 28.8.2002 sp.zn. 1T 46/01 vylúčil zo spoločného konania konanie o pokračujúcom trestnom čine podvodu podľa § 250 ods. 1, 4 Tr.zák. uvedenom v bode í. obžaloby prokurátorky Krajskej prokuratúry v Bratislave zo dňa 29.10.2001 sp.zn. 2 Kv 13/01 ako i konanie o pokračujúcom trestnom

čine podvodu podľa § 250 ods. 1, 2 Tr.zák. uvedenom v bode II. horecítovanej obžaloby, týkajúceho sa obvineného a to v záujme urýchlenia trestného konania (č. 1. 317 súdneho spisu).

Následne na to krajský súd vykonal na viacerých hlavných pojednávaniach dokazovanie výsluchom obžalovaných a znalcov, svedkov, oboznámil sa s ostatným, na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom a zistil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku. Obžalovaný ^{^HVI^}Vvyužil svoje zákonné právo nezúčastniť sa hlavných pojednávaní pred Krajským súdom v Bratislave a vždy písomne požiadal súd, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti (§ 202 ods. 4 Tr.por.). Súd preto prečítal zápisnice o výpovedi obžalovaného z prípravného konania (§211 ods. 1 Tr.por.).

Obžalovaný

k žalovanému skutku nasledovne:

Spáchanie skutku, ktorý mu je obžalobou kladený za vinu, od počiatku popiera. Vo svojej výpovedi zo dna 19. 3. 1991 uviedol:

V roku 1990 podnikal so svojou firmou ^{so} sídlom na fl^{^H^}ulici č.^{^vliHIÍ^}Na rovnakej adrese mal sídlo i jeho bývalý spolužiak obžalovaný Niekedy v mesiaci október-1990 ho oslovil, že pozná v Prahe zahraničnú firmu ktorá má záujem podnikat' na Ukrajine. Obžalovaný Wmu dohodol stretnutie v Prahe, kde jednal s konateľkou firmy - nejakou pani. Dohodli sa, že firma vstúpi do aktivít IPT M^{HHT} vo forme tichého spoločníka s vkladom dvakrát po 250,000.000,- Kčs. So splácaním mal začať začiatkom, roku 1992 a vyplatiť dlh 500,000.000,- Kčs do 3-5 rokov, plus úroky. Spjga*ji* zmluvu o tichom spoločenstve a peniaze mu odovzdali v Prahe. Tieto peniaze investoval' do aktivít na Ukrajine, ale odmietol vypovedať, akým spôsobom. V roku 1993 ho vyhľadal obžalovaný Ä VHV oznámil mu, že si musí dať do poriadku záväzky a začať vracať dlh 500,000.000,- Kčs voči firme P° tom mu obž. odovzdal sumu 100,000.000,- Kčs, po 2-3 týždňoch sumu 100,000.000,- Sk a do mesiaca sumu 120,000.000,- Sk bez akéhokoľvek, potvrdenia. Nevie, akým spôsobom obž. realizoval platby. OT uviedol, že voči firme [redacted] nemala jeho firma žiadne záväzky a väzbu medzi I [redacted], [redacted] nepozná. Doklady o záväzkoch j/oči tejto firme boli odcudzené vo februári 1991. Obžalovanému [redacted] podpísal asi 4-5 kusov čistých papierov (bez textu) s hlavičkou¹ [redacted] splnomocnenie k jeho účtom i v jeho mene splácať dlh. Nemal žiadny doklad o prevodoch z jeho účtu, pretože ich osobne preberal BMF Bol rád, že touto firmou bol ochotný W9 flHKať

záväzky do poriadku, pretože on sa bál o svoj život a rodinu a vyhýbal sa stretnutiam so zástupcami spol.0MV|^0l Odmietol uviesť, z akých zdrojov dal QMW20,000.000,- Kčs, keď poskytnutú sumu 500,000.000,- Kčs investoval do aktivít na Ukrajine.

Vo výpovedi z 10. 6. 1994 uviedol, že firma] skutočne existuje a má sídlo na _____ a registrovaná je pod č.

Pri jednaní o tichom spoločenstve tejto firmy jednala pani a v tom čase už HV nebol jeho zamestnancom. Tejto firme poskytol prázdny hlavičkový papier svojej firmy a potom nimi pripravené zmluvy a podpísané neboli nikde overované, vo februári 1991 boli odcudzené. Peniaze v sume dvakrát 250,000.000,- Kčs prebral osobne od paniHBproti podpisu. Rozpor oproti prvej výpovedi vysvetlil tým, že tento vyplynul zo spôsobu jeho zadržania. On nevie vysvetliť rozdiel medzi B0R To vie objasniť iba obžalovaný H

Dňa 1.7.1994 obž. ^SBuviedol, že s pánom _____ sa zoznámil začiatkom roku 1993 v hoteli Omnia v Bratislave, kde mu ho predstavím ako zástupcu a konateľa firmy _____ Tu sa dohodli, že pohľadávku bude zaňho uhrádzať v jeho mene

Dňa 26.10.1994 obž. _____ uviedol, že |0B vedel o jeho aktivitách na Ukrajine. Tam v mesiaci október 1990 vycestoval s pani^ BBBHB Jednal s pánom HIIHi z Ruska, ktorý zastupoval armádu ZSSR. Po návrate jednal s nemeckým partnerom z Prahy, boli to dvaja páni a jedna pani a vystupovali ako zástupcovia firmy

a _____

Obžalovaný ^HBfďalej vypovedal 19.5.1994 a uviedol, že peniaze na splátky „dearingu“ mu doniesť HHBfBBV ktorý nežije. Podstatu ,jcleänngiD vôbec nepozná a ani nevie, čo všetko je k tomu potrebné.

Dňa 14.11.1994 uviedol, že nepoznal obsah činnosti firmami ■■BIBBf _____; a HHI SBB^avedel iba o existencii firmy, ktorá sídlila na _____ fuici. Finančnú podporu zo strany firmy BHr mBBMHBBT zdôvodňuje tým, že on mal styky v Rusku a oni nie a oni mali peniaze, on ich nemal. Dňa 10.2.1995 obž. _____ vypovedal, že peniaze od spol. HBB flBQQ^' ložil do firmy, ktorú má v Kyjeve a tieto prinášajú zisk a spolu s peniazmi z firmy Wm _____ HB^B^d jej založenia plnil záväzok voči firme BBK ^BIB@BBB2EĚl' Tiež peniaze zaistené na účte v _____ s. ^J^pochádzajú zo ziskov v Kyjeve (63,000.000,- Sk) a je z nich ochotný vyplatiť svojich veriteľov. Názov firmy v Kyjeve a osobu, ktorá firmu vedie, odmietol obžalovaný uviesť. Taktiež poprel, žeby zápis v poznámkovom notese BBB kde pri mene _____ suma 2,000.000,- Sk a 30% úrok, súvisela s jeho osobou.

Obžalovaný HiHBfBIIHf napriek skutočnosti, že sa nezúčastňoval hlavných pojednávaní pred Krajským súdom v Bratislave, doručoval súdu písomné prípisy, v ktorých uvádzal, že zo žalovaného skutku sa necíti byť

vinným. Poukazoval na to, že si plnil iba záväzky vyplývajúce zo Zmluvy o pôžičke z rokov 1990-1991 firmy, ktorá existovala, čo potvrdil svedok BB jgdV (dnes už nebohý), ktorý v čase brania pôžičky vo výške 500.000,- Kčs (päťstotisíc korun československých) bol prokuristom firmy, ktorá obžalovanému flHMFpeniaze požičala. BHHflTflBB^{a^o} obžalovaný nemohol predvídať, že dôjde k rozdeleniu Československého štátu na Českú a Slovenskú republiku a že požičané peniaze bude vracat' bankovou technikou, tzv. clearing. Obžalovaný okrem iného vytýkal orgánom činným v trestnom konaní, že nebolo preukázané, či ide o totožnosť osoby pani WK/M ktorú jemu predstavil svedok ako zástupkyňu firmy, ktorá mu požičala 500.000,- Kčs. V tomto smere vytýkal orgánom prípravného konania, že nevyhoveli návrhu obhajoby vykonať konfrontáciu medzi ním ako obžalovaným a pani

Obžalovaný spáchanie skutku, ktorý mu je obžalobou kladený za vinu, poprel. Vo svojich výpovediach z 13.6.1994, 21.6.1994, 27.6.1994, 30.6.1994, 29.11.1994, 7.12.1994 a 8.12.1994 uviedol:

V roku 1990 začal na základe živnostenského oprávnenia podnikat' pod obchodným názvom |v oblasti stavebno-údržbárskych a obchodných prác so sídlom na ulici č. B (oproti priestorom obžalovaného Obžalovaný ^MV^ol jeho priateľom zo strednej školy a zámer podnikania mu pomáhal nadväzovať obchodné vzťahy po celom území SR. V roku 1992 z dôvodu možnosti privatizácie [si založil firmu (sP^o^čníkmi boli aj p. p. a p. Po neúspešnom absolvovaní verejnej súťaže na privatizáciu ^BV sa firma zamerala na výstavbu rodinných domov, obchodných zariadení a stavieb na vývoz do SRN a Ruska, k čomu mali prisľúbené finančné krytie 100,000.000,- Kčs od firmy zastúpenú v Prahe. So zástupcom tejto firmy podpísal ako zástupca firmy SHHHHBBí niekoľko zmlúv na zabezpečenie výroby a odbytu obytných kontajnerov do SRN a iné zmluvy o pôžičke, resp. úvere, ktoré nevedel momentálne nazvať. Pri jednaniach boli prítomní dvaja muži a jedna žena - partneri HHMV^aP^an z Prahy. Po podpísaní zmluvy o kapitálovom vklade prevzal osobne od ||0|na viackrát sumu 100,000.000,- Kčs (40,000.000,- + 40,000.000,- + 20,000.000,- Kčs).

Spísali za prítomnosti p. BBB doklady o prevzatí peňazí a peniaze previezol na územie SR. Časť peňazí uschoval v trezore BÍHBBF a. s- flHBB| na časť na inom bezpečnom mieste a nepoužíval ich, hoci ich mal k dispozícii od konca roku 1992, pretože boli určené na rozbehnutie výroby v BH BBHt kde mali podnikateľský zámer a žiadali o jej predaj. Keď bolo zrejmé, žeHBmjMieniôžu získať do vlastníctva,

požiadal v r. 1993 p.

sumu mu odovzdal tri faktúry firmy [redacted] peniaze sa majú poukázať na účet firmy [redacted] banke a. s. [redacted] realizoval cez svoj osobný účet v [redacted] a. s. [redacted] v malých čiastkach, nakoľko ho [redacted] o to požiadal a začiatkom roku 1994 potvrdil, že peniaze v celej sume obdržal. Suma, ktorá prevyšovala 100,000.000,- Kčs, predstavovala úroky, avšak nevie, o akú čiastku išlo. Pán^

[redacted] [redacted] [redacted] [redacted] v sídle firmy na [redacted] r ulici Č.I keď chodil na jednania do firmy [redacted] a po čase začal spolupracovať s firmou [redacted] aktivitách na Ukrajine a chceli do toho zapojiť i jeho firmu. Vtom čase videl u obž. [redacted] ríku viac peňazí v hotovosti, ale nevedel o tom, že by mal záväzky voči firme

[redacted] 500,000.000,- Kčs. To sa dozvedel od p. [redacted] 'pretože sa nemohol s ním skontaktovať, nakoľko bol obž. *Wkttfr^o* väzbe. Pán Hmfho koncom roku 1993 požiadal, aby sám zabezpečoval aj vrátenie záväzkov firmy

[redacted] Obžalovaný fHBTs týmto súhlasil, otvoril si účet v [redacted] a. s. a poveril ho manipuláciou s účtom a odovzdal prvých 100,000.000,- Sk asi vo februári 1994. Tieto peniaze dal k ostatným na bezpečné miesto a postupne ich začal po častiach splácať cez účet od februára 1994. V marci 1994 mu 10HF odovzdal 100,000.000,- Sk a v apríli 1994 120,000.000,- Sk. Menšie čiastky zasielal preto, lebo to tak bolo technicky aj bezpečnostné najlepšie možné. Úhrady robil v rámci starého bloku na základe 3 faktúr a zmlúv, ktoré mu pre firmu

[redacted] [redacted] dali zástupcovia firmyI z účtov si s [redacted] preberali každý osobne. Dňa 17.5.1994 zistil, že jeho účet [redacted] a. s. je zablokovaný. Na tento účet zložil predtým 2,000.000,- ktoré boli jeho a neboli určené na úhradu firme [redacted]

[redacted] Pán [redacted] mu oznámil, že časť záväzkov firmy [redacted] [redacted] revzala firma [redacted]. Tieto mali byť plnené na účet v [redacted] banke v V- Firmu [redacted] - [redacted] zastupoval pán [redacted] f, ktorého nepoznal.

K veciam, ktoré boli nájdené 19.5.1994 počas prehliadky osobného motorového vozidla zn. [redacted] 'SPZ [redacted] uviedol, že sumu 29.000,- DM zabezpečila jeho manželka, nakoľko mali záujem v zahraničí kúpiť osobné motorové vozidlo a dala mu ich 17.5.1994, aby ich uložil na svoj [redacted] a. s- VMP Hotovosť 6.258,20 Kčs, 2.320,- ATS a 400,- FRF nepochádzajú z jeho činnosti. Pásky na peniaze pochádzajú zo sumy 20.000,- DEM.

Ďalej vypovedal, že nepozná osoby menom [redacted] ani [redacted] a poprel tvrdenie obžalovaného [redacted] že mu požičal 200,000.000,- Sk na doplatenie dlhu firme [redacted]

Vo svojej výpovedi 8.4.1997 (č. 1.1574) uviedol, že osoby [redacted] a pana([redacted] nepozná. Na otázku vyšetrovateľa k písomnosti z 11.9. (strana

bloku a súčtu čísiel na spodnej časti listu) uviedol, že si nepamätá, že by niečo také písal.

Ďalej uviedol, že si nepamätá, ako prebehlo kolkovanie peňazí sumy 100,000.000,- Sk, nepozná osobu menom _____ nikdy s ňou neprišiel do styku a nepodpisoval s ňou žiadne zmluvy.

Na hlavnom pojednávaní pred krajským súdom doplnil svoje výpovede z prípravného konania keď uviedol, že suma 100,000.000,- Kčs od p. BMBBBB^ neprechádzala bankovým prevodom na územie Slovenska, ale táto suma bola z Prahy do Bratislavy prevážaná osobným motorovým vozidlom, ktoré obžalovaný OBWbsobne riadil. Uvedených 100 miliónov Kčs boli v tisícikorunových bankovkách, tieto mal uložené v kufríku a troch väčších taškách, všetkých 100 miliónov Kčs mal uložené v batožinovom kufríku vozidla, pričom kufrík s peniazmi ako i tašku s peniazmi vedela odniesť jedna osoba. Ďalšie dve tašky tiež vedela odniesť jedna osoba. Peniaze mal uschované na Slovensku na bezpečnom mieste v inej firme a menšia časť peňazíHxda uložená asi v troch alebo štyroch bezpečnostných schránkach v JW^Bfenke. Z uvedenej sumy sto miliónov Kčs potom začal splácať dlh

S týmito peniazmi nerobil žiadne úkony ani prevody, tieto ležali na jednom mieste a to až do ukončenia posledného prevodu. Obžalovaný upresnil, že vždy zobral určitú sumu z týchto peňazí, prišiel do banky a predpísaným spôsobom banka urobila transakciu do Čiech. Prevody realizoval vždy v jednej banke. Nič iné, okrem toho, Čo uviedol, s peniazmi nerobil, ani ich nepoužíval. Po pripomienke znalca ohľadne hmotnosti a veľkosti bankoviek v celkovej sume 100 miliónov Kčs, obžalovaný uviedol, že uvedenú sumu prevážal na trikrát a to v rozličných dňoch.

K pripomienke znalca ohľadne zákonnej povinnosti okolkovať československé bankovky, obžalovaný 8HV uviedol, že peniaze boli okolkované.

Obžalovaný Jj^j^ vo svojej výpovedi zo dňa 22.4.1997 (č. 1. 1602-1610) uviedol, že niekedy koncom roku 1993 ho jeho priateľ nakontaktoval prostredníctvom svojho strýka p. WKKEf s ľuďmi, ktorí mali firmu _____ vBHHIV so sídlom na SHHHVří ulici. Dohodli, že mu firmu odstúpia a spracoval návrhy ako Zmluvu o prevode obchodných podielov a iné. Dňa 8.4.1994 podal na bývalom Okresnom súde Bratislava - vidiek návrh na zápis do obchodného registra a stal sa konateľom a jediným spoločníkom firmy.

Nevie presne kedy mu volal domov nejaký pán, ktorý sa predstavil ako pán^a na ich stretnutí mu povedal, že má pohľadávky voči nejakej firme v Čechách a chcel kontakt na nejakú firmu, ktorá by dokázala za určitú odmenu túto pohľadávku zrealizovať. Neskôr mu obžalovaný HHBpovedal, že by to mohlo ísť cez firmu _____ a špecifikovali podmienky a dohodli

sa, že prinesie doklady od firmy BBBB a pán BBVypracuje návrhy zmlúv. Tieto doklady odovzdal neznámemu mužovi v reštaurácii JADRAN v Bratislave. Neskôr mu telefonoval pán z firmy OHBI

fIflBBBFBBBT (od pána a mu zmluvy, kde bola i zmluva medzi firmou ^BBBBF aBBBB BBHBBBBBBBBB list vlastníctva na objekt „JADRAN“, ktorý bol v zmluve založený ako nehnuteľnosť zaťažená k pohľadávke, ktorá bola predmetom nimi uzavretej zmluvy. Provízia bola v sume 30%. Potom podpísal tieto doklady a podpisy overil u notára JUDr. Pavloviča a odovzdal ich osobe, ktorej odovzdával i pravé doklady od firmy K plneniu malo prísť tak, že mu budú doručené peniaze, tieto uloží do^^B^{na} svoj účet s príkazom na úhradu na určitý účet.

“požiadal, aby mu išiel robiť ochranu. Vo BIB^{na} ilici ho vzali do zadnej miestnosti peniaze prepočítali. Všetky boli zabalené vo vákuovom balení s nápisom BBF a dal príkaz, aby boli prevedené na účet, ktorý bol uvedený v zmluve a predložil i splátkový kalendár medzi^^^BBBflfIflBBBT^^B. HBBÚl. č. Ba firmou

Po krátkom čase, ako v banke vložil peniaze mu telefonoval muž, ktorý mu peniaze doručil a povedal, že peniaze treba vybrať, k čomu vypísal šek ^■^BBBI^B³ tent0 mu peniaze na druhý deň odovzdal. Postupoval takto podľa pokynov firmy keďže toto vyplývalo aj z mandantnej zmluvy, ktorú obžalovaný majiteľ firmy uzatvoril s firmou BBHBBI^^B Ako uviedol obžalovaný BBBB BIBB spoluobžalovaných BBIV^alBí BJJ^^^BB^{ne}Pozná, nikdy s nimi neprišiel do styku a o nejakých bankových, prípadne clearingových prevodoch, nemal vedomosť.

Ako vyplýva z obsahu trestného spisu, Bf [redacted] dňa 21.11.1997 pri autonehode osobného motorového vozidla ŠPZ [redacted] utrpel smrteľné zranenie.

Vo veci bol vypočutý **znalec z odboru bankovníctva a medzinárodných financií Doc. Ing. Boris Štunc, CSc.**, ktorý vypracoval vo veci znalecký posudok, ozrejmil mechanizmus platobného styku pred dňom 8.2.1993 apo ňom medzi fyzickými a právnickými osobami sídlacimi v Slovenskej a Českej republike ako i metodiku clearingového zúčtovania medzi SR a ČR.

Znalec vo svojom písomne podanom znaleckom posudku vysvetlil, že systém clearingového zúčtovania vo všeobecnosti (bez zohľadnenia konkrétnych zmluvných podmienok) je založený na tom, že vzájomné vysporiadanie pohľadávok a záväzkov neprebíha bezprostredne medzi zúčastnenými subjektami (fyzickými a právnickými osobami), ale

sprostredkovane - cez jednotlivé komerčné banky a clearingové centrum, ktoré účtovne eviduje denné finančné toky a denné vzájomné saldá jednotlivých komerčných bánk. Keďže tieto denné saldá majú charakter úverového vzťahu, súčasne ich denne úročí dohodnutým úrokom a tento úrok sa k saldu v dohodnutom termíne pripisuje (tzv. anglický - zostatkový - systém počítania úrokov na bežnom účte). K fyzickému vysporiadaniu salda - k prevodu finančných prostriedkov (k takzvanému vynulovaniu salda) prichádza po splnení určitých, vopred dohodnutých podmienok. Zvyčajne k týmto podmienkam patrí určitý termín alebo prekročenie určitej sumy salda. Medzinárodné clearingové zúčtovanie medzi dvomi štátmi pomocou tretej meny funguje na tom istom princípe, len s tým rozdielom, že domáce subjekty vedú účtovníctvo aj v domácej mene a aj v cudzej mene. V tomto prípade môže prísť ku kurzovým stratám alebo ziskom (ak nie sú finančné transakcie zabezpečené na trhu derivátov) a to v závislosti od zmeny kurzu cudzej meny a v závislosti od toho, či je daný subjekt v pozícii prijímajúceho platbu, alebo v pozícii platiaceho. Toto bol aj prípad starého a nového bloku.

Znalec ozrejmil, že do dňa 7.2.1993 vrátane, platila na území bývalej

v
 ČSFR jednotná mena - Kčs. Dňom 8.2.1993 sa táto jednotná mena rozdelila a vznikli 2 (dve) nové národné meny - SKK (medzinárodné označenie slovenskej koruny) na území Slovenskej republiky a CZK (medzinárodné označenie českej koruny) na území Českej republiky. Toto rozdelenie malo za následok aj vlastný výmenný kurz SKK voči CZK. Keďže ekonomika a mena ČSFR boli predtým jednotné, vznikol problém uhrádzania vzájomných platieb medzi fyzickými a právnickými osobami, sídlacimi na území ČR a SR, nakoľko ich záväzky a pohľadávky vznikli v Kčs a nie v SKK, resp. CZK, alebo v inej — cudzej - mene. Z tohto dôvodu bola prijatá 4.2.1993 „Platobná zmluva medzi Slovenskou republikou a Českou republikou a protokol k tejto zmluve“ zverejnená v Zbierke zákonov pod č. 33/1993. Obsahom tejto zmluvy bola skutočnosť, že prípadné kurzové straty, resp. zisky vyplývajúce z transakcií, ktoré boli dohodnuté pred rozdelením jednotnej meny, ale boli realizované po rozdelení meny, budú znášať rozpočty SR, resp. ČR. Štátne rozpočty boli zastúpené ministerstvami financií a účty ministerstiev financií boli vedené v Národnej banke Slovenska (NBS), resp. Českej národnej banke (CNB). Na základe tejto dohody vznikli pracovné pojmy „starý blok“ a „nový blok“ (samotné pojmy ako také sa v zmluve nevyskytujú).

Za starý blok boli považované platby, kedy sa po termíne 8.2.1993 vrátane, uhrádzali platby medzi českými a slovenskými subjektami, ktoré vznikli na základe zmlúv pred týmto termínom a za nový blok sa považovali platby, kedy sa po termíne 8.2.1993 vrátane, uhrádzali platby, ktoré vznikli na základe zmlúv medzi českými a slovenskými subjektami po tomto termíne.

Fyzickým prevodom finančnej sumy z účtu MF ČR v ČNB na účet MF SR v NBS zanikol reálne dňom 19.12.1995 starý a nový blok. Do tohto dňa k fyzickým prevodom finančných súm nedochádzalo, len sa účtovne evidovali

saldá, úroky a zostatky na účtoch NBS a ČNB. Zmluvne zanikol starý a nový blok k 30.9.1995 zrušením Platobnej zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou zo dňa 4.2.1993.

V závere svojho písomne vypracovaného posudku pri zhodnotení toho, komu škoda vznikla (stri 20 posudku znalca), znalec uviedol nasledovné:

Na území Slovenskej republiky vznikla škoda Ministerstvu financií SR a to z toho dôvodu, že platby v rámci starého a nového bloku boli evidované na účte Ministerstva financií SR, ktorý bol vedený v NBS a z tohto účtu boli tiež z prostriedkov štátneho rozpočtu uhrádzané kurzové rozdiely a úrokové

platby. Škoda ako taká spočívala v tom, že v deň reálneho zániku starého a nového bloku - t.j. 19.12.1995 - česká strana zaplatila slovenskej strane (42 658 296,14 USD, 120 000 000,00 DEM a 32 500 000,00 ECU), a ak by neboli uhrádzané neoprávnené platby, o sumu uvedenej škody - (v SKK) - by

česká strana poukázala na účet MF SR vyššiu položku. Na území Českej republiky vznikla škoda Ministerstvu financií ČR z toho istého dôvodu, že platby v rámci starého a nového bloku boli zaevidované na účte Ministerstva financií ČR, ktorý bol vedený v ČNB a z tohto účtu boli tiež z prostriedkov štátneho rozpočtu uhrádzané kurzové rozdiely a úrokové platby.

Znalec Doc. Ing. Boris Sturc, CSc., jednoznačne zotrval na hlavnom pojednávaní pred súdom, na záveroch svojho písomne vypracovaného posudku a zotrval i na výške spôsobenej škody tak, ako je táto uvedená vo výrokovvej časti tohto rozsudku vo vzťahu k obžalovaným HBBHBafBMHI (58,815.690,76 SKK) a||. —1 — (21,837.024,73 SKK). Keďže vo vzťahu k obžalovanému fIHf. OHK nedošlo k prevodu uvedených platieb, k spôsobeniu škody nedošlo, pričom jej výška, v prípade úspešného prevodu, by bola 17 272 747,13 SKK.

Pokiaľ ide o vinu obžalovaného HHHr BMBt krajský súd nemohol opomenúť v trestnom spise sa nachádzajúci listinný dôkaz a to poznámkový blok, ktorý bol zaistený u obvineného HHFpri jeho zadržaní (č.l. 2153-2226). Zo záverov **znalca z odboru ručného a strojového písma - Vladimíra Rusnáka** jednoznačne vyplýva, že textové útvary v karisbloku č. 6-65, ako aj textové útvary na lístkoch č. 2,3 a 19 (číslícový zápis), vyhotovil jeden a ten istý pisateľ a to konkrétne obžalovaný sporných lístkoch 1,4,5 a 19 (okrem uvedeného číslícového zápisu) znalec uviedol, že nie je možné jednoznačne potvrdiť ale ani vylúčiť zápisy od obžalovaného

Krajský súd len dodáva, že výsledky tohto grafologického skúmania znalca Vladimíra Rusnáka sú tiež jedným z dôležitých dôkazov, nakoľko zápisky majú jednoznačnú súvislosť s poukazovaním peňazí formou clearingového zúčtovania a tvoria podrobnú evidenciu investovania a zisku.

Krajský súd sa v rámci dokazovania zamerlal i na preverenie obrany obžalovaných ^{fl^m^P^I^P^aW} ohľadne solventnosti ich firiem, za tým účelom, vypočul znalca z odboru stavebníctva Ing. Vladimíra Švárneho, prečítal znalecký posudok (už zosnulého) znalca Doc. Ing. Kornela Staríčka, CSc. - z odboru ekonomika hospodárstva - odvetvie účtovná evidencia, a vypočul ako svedkov osoby, ktoré v žalovanom období a tesne pred žalovaným obdobím boli v blízkom, až bezprostrednom pracovnom vzťahu s oboma obžalovanými.

Z výpovede **znalca z odboru stavebníctva Ing. Vladimíra Švárneho** a zo záverov prečítaného znaleckého posudku **znalca Doc. Ing. Kornela Staríčka, CSc.**, ktorý vykonal kompletnú rekonštrukciu hospodárenia stavebnej firmy SflHHF ~ ^{maJ} obžalovaného flH^odo dňa zápisu do bývalého podnikového registra Okresného súdu Banská Bystrica vo vložke flP dňa ^v zmysle podvojného účtovníctva, mal krajský súd preukázané, že obžalovaný HHF vyinkasoval od záujemcov o stavbu rodinných domov preddavky v sume 2,355.000,- Kčs v roku 1990 v hotovosti. Nebolo preukázané, že uvedené preddavky zložené v peniazoch boli použité na nákup materiálu použiteľného na stavbu rodinných domov. V hotovosti bola vrátená suma 530.000,- Kčs. Na účet firmy flHHHF bola poukázaná ešte suma 1,120.000,- Kčs, takže celková suma preddavkov bola 3,475.000,- Kčs, ktorá bola použitá na iný účel ako stavbu rodinných domov. Krátkodobý, prevádzkový úver v sume 1,700.000,- Kčs poskytnutý VHP bol dňa 10.5.1991 jednorazovo vybratý v celej výške. V stanovenej lehote obž. tento úver nesplatil a splatenie bolo realizované zo záruky firmy OV dS Použitie vybraného úveru nebolo obžalovaným HHHH ^rpreukázané. Obžalovaný ^{požiadal} 6.5.1991 o úver v sume 2,000.000,- Kčs, ktorý však nebol poskytnutý, nakoľko chýbala záručná istina s potvrdením ručiteľa *mmm flHHr - ^NT-* Insolventnosť firmy ^{pokračovala} v roku 1991 z roku 1990 a k 31.12.1991 vykazovala stratu 6,584.692,26 Kčs. Z listinných a účtovných dokladov znalec Staríček konštatoval, že *firma* ^{>ola počas celého hospodárenia insolventná.}

K hospodáreniu firmy ^{^HH^} súd vypočul aj niektorých bývalých pracovníkov tejto firmy, z ktorých výpovedí je zrejmé, že firma konateľom ktorej bol obžalovaný (HBV) ^{mala už začiatkom roku} 1991 finančné problémy.

Ako potvrdila na hlavnom pojednávaní **svedkyňa** pracovala vo firme ^{^^^HH^} ako stavebná technička čistých asi 5 mesiacov a to od júla 1990 do januára 1991. Po odchode na PN sa už do firmy nevrátila, z firmy odišla pre finančné problémy firmy. Obžalovaný ^{získaval} financie od záujemcov o stavbu rodinných domov a materiál nakupoval

takpovediac na dlh, lebo faktúry nepreplácal. Má vedomosť o tom, že po čase sa vo firme neplatili mzdy.

Zrejmú insolventnosť firmy BHHiHf potvrdil aj svedok

■ ■ T vypočutý na hlavnom pojednávaní pred súdom, ktorý uviedol, že vo firme ^B^BHípraco val ako stavebný technik od 1.10.1990, pričom firma mala finančné problémy aj s vyplatením nájomného. Z^^^mpjlice č,§| v [redacted] dostala firma výpoveď pre neplatenie, tak sa presťahovala na B^P [redacted] fdo priestorov [redacted] odtiaľ naBHV^u^cu- V apríli 1991 sa firma presťahovala na [redacted] č- 9 kde aj skončila svoju činnosť v júli 1991. Svedok uviedol, že obžalovaný BHV zostal dlžný mzdu viacerým robotníkom zoBHP^BHHHI^BRH⁶¹¹¹¹ osobne je dlžný dodnes asi 100.000,- Sk z titulu nevyplatenej mzdy. Zhodne so svedkyňou [redacted] vypovedali, že nemajú vedomosť o aktivitách firmy | [redacted] resp. samotného obžalovaného IHBRžeby tento dostal úver v sume 500 miliónov Kčs od firmy BBP [redacted] Obžalovaný [redacted] ako vyplýva z výpovede svedkyne [redacted] nemohol dostať žiadny úver, pretože ak by takéto peniaze mal, nemusel by brať zálohy na stavbu rodinných domov, vyplácal by zamestnancov a uhrádzal faktúry.

Pokiaľ ide hospodárenie firmy [redacted] spolumajiteľom ktorej bol obžalovaný§|B®i [redacted] krajský súd vykonal dokazovanie v nasledovnom rozsahu:

Z [redacted] prečítaných [redacted] výpovedí [redacted] svedkov

[redacted]_{a]}
BflHf~ obaja bytom v Českej republike, ako i z výpovede vypočutého svedka na hlavnom pojednávaní ^BHBSflHB~(SP⁰i^o^dⁱcⁱ firmy BBI spoločne s obžalovaným [redacted] mal krajský súd preukázané, že spoločnosť [redacted] bola založená dňa 6.7.1992 za účelom privatizácie Uf

' Po tom, ako tento projekt nebol úspešný, sa všetci spoločníci dohodli na tom, že pokiaľ nesprivatizujú iný podnik, pod týmto menom nebudú inak podnikat'. Článok 7 ich spoločenskej zmluvy uvádza, že nad čiastku 500.000,- Kčs je potrebný súhlas všetkých spoločníkov. Z HHH^H a.s. mali prísľub 36 miliónov Sk, ak sprivatizujú [redacted] Jednatel'om spoločnosti bol obžalovaný HHfamento viedol aj celú agendu spoločnosti. Jedinou transakciou, ktorú mohol urobiť obžalovaný za firmu HflP BflBflflB' bolo vyplatenie privatizačných projektov BflE BI^BB zLC^ základných vkladov, k privatizácii B BB B^{ov}^em nedošlo. Firma B BHflBV nikdy nerozvinula naplno svoje aktivity, preto sa ani nevedlo účtovníctvo. Na účte boli len povinné zákonné vklady jednotlivých členov. Žiaden zo svedkov nevedel nič o úvere poskytnutom firmou ,BBHF' a nikto z nich túto firmu nepoznal. Žiaden zo svedkov nepoznal ani firmu BHP

vedomosť o tom, žeby firma I zmluvy alebo záväzky.

mala s týmito firmami nejaké

Svedok m flHF potvrdil, že mohlo to byť na jeseň 1992, kedy videl v kancelárii firmy Vlhř na ^ ~'r.%Mtfulici č. Vv (j ^viacej peňazí a to prepáskovaných Gottwaldových tisíckorunáčok, nevie, v akom množstve. Poprel, žeby mu obžalovaný BBBřpovedal, že peniaze sú od firmy I^Vřpre firmu IVdp' Ako svedok uviedol, o pôvode peňazí nič nevie, ani sa naň nepýtal obžalovaného VHT Ďalej svedok uviedol, že v tom čase, keď bol jedenkrát s obžalovaným HHBi v flMHř vdHW na mmm'- ■ keď ho obžalovaný dBb°žiadal, že potrebuje ísť s ním do sejfu, že preváža cennosti a doklady k privatizácii, svedok videl, že obž. ViV má v taške aj previazané peniaze. Svedok sa nevedel vyjadriť, odkiaľ boli tieto peniaze, v akej boli nominálnej hodnote, ani v akom množstve. Nevšimol si, či Gottwaldove tisíckorunáčky boli alebo neboli okolkované.

Vypočutý **svedok** na hlavnom pojednávaníVř uviedol, že pracoval u obžalovaného VHř ako vedúci stavebnej výroby firmyO podnikateľských aktivitách obžalovaného (Biwnič nevie, ani sa na žiadnych z jeho aktivít nezúčastňoval. Pre obžalovaného VHP nevykonával žiadnu prácu, nemal stanovený plat ani nedostal žiadnu finančnú odmenu.

Svedkyňa

• bývalá manželka obžalovaného využila svoje zákonné právo osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere a k veci odoprela vypovedať.

Z výpovede **svedka** zrejme a krajský súd mal za preukázané, že v období, keď sa kolkovali peniaze, svedok sa pohyboval v Bratislave po Dunajskej ulici a tu sa na neho kontaktovali viacerí ľudia, ktorí ho žiadali aby im vymenil české koruny za slovenské a to aj v sume viac ako 20 miliónov korún. Toto sa mu stalo dva alebo trikrát, dostal za to odmenu 1.000,- korún. Prítomných obžalovaných na hlavnom pojednávaní a to df. MV nePozna a an' ho nikto z nich v minulosti neoslovil.

Krajský súd, hodnotiac dôkazy jednotlivo ako i vo vzájomnej súvislosti, po oboznámení sa tiež s listinnými dôkazmi, ktoré tvoria súčasť trestného spisu, mal vinu obžalovaných VflHV preukázanú.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný ako majiteľ firmy V HHd dflV^80 sídlom

v [REDACTED]

[redacted] č. a obžalovaný [redacted] ako spolumajiteľ firmy
 >so sídlom v [redacted], [redacted] č. M> uznali
 fiktívne záväzky, ktoré mali vzniknúť k firme [redacted]
 £ zastúpení [redacted] v [redacted]

[redacted] č. [redacted] (zmluvy o tichom spoločenstve č.l. 405-407, rámcová
 obchodná zmluva č.l. 409-410, ročný kontrakt č.l. 411-413, faktúry č.l. 434-
 436) v celkovej sume firme [redacted] 500,000.000,- Kčs a firme m|
 v celkovej sume 100,000.000,- Kčs. Tieto fiktívne záväzky začali splácať
 z účtov svojich firiem založených vfl [redacted] a.s. [redacted] č. účtu [redacted]
 - č.l. 452-457 a účtu č. [redacted] [redacted]

[redacted] banky [redacted] ako úhrady určené do Českej republiky na účet
 číslo [redacted] firmy BflF založený v^B^Bd banke
 v [redacted] (č.l. 330), s ktorým mal dispozičné právo [redacted] účet
 v b a n k e č. [redacted] tEBEBBF patriaci
 neexistujúcej firme dddid (č.l. 909), ktorý bol založený na odcudzený
 občiansky preukaz na meno dHFdfld(č-l- 1253, č.l. 850-851). Takto
 zrealizovanými platbami spôsobili škodu SR vo výške 80,652.715,76 Sk
 (výpočet spôsobenej škody je zrejmý z vyjadrenia znalca z odboru
 bankovníctva a medzinárodných financií Doc. Ing. Borisa Sturca, CSc..
 Podmienky uplatnenia tzv. „clearingového zúčtovania“ upravuje „Platobná
 zmluva medzi SR a ČR, uverejnenej v zbierke zákonov pod č. 33/1993 (č.l.
 447-449) a Protokol (príloha platobnej zmluvy) medzi ČR a SR o platobnom
 vysporiadaní vzájomných pohľadávok a záväzkov medzi právnickými
 a fyzickými osobami, ktoré vznikli pred 8.2.1993. Rirma (BBd dttsBfr
 [redacted] (č.l. 156) vznikla^29T 1.1985 elko spoločnosť pre zábavné podniky
 a obchod s priemyselnými zariadeniami^ konateľom bol do 4.4.1990 pán -]
 [redacted] od 4.4.1990 pani [redacted] a prokuristami pán [redacted]
 Od 15.3.1991 zanikla prokúra
 a stal sa konateľom firmy (č.l. 1186-1187). Od 7.2.1994 firma pre stratu
 [redacted] mala v zastúpení pani
 [redacted] dňa 15.1.1993 uzatvoriť zmluvu s neexistujúcou firmou Bd'
 [redacted] d MHBul.č. Wo postúpení pohľadávky firmy
 [redacted] v sume 200,000.000,- Kčs (č.l. 462-463). Z vyjadrenia Magistrátu
 hl. mesta Prahy (č.l. 1883) vyplýva, že IČO [redacted] firmy
 [redacted] ul.č. £ nezodpovedá štruktúre, ktorú stanovuje ČSU a nemohlo
 jej byť teda pridelené. Pod týmto číslom figuruje totiž firma!
 [redacted] l^mmHV's.r.o., adresa firmy!
 s.r.o. [redacted] ul.č.®)ola šetrením polície zistená ako obytný dom s právnymi
 priestormi v prízemí a na č. 6 sídli cestovná kancelária, ktorej názov firmy nie
 je známy. Taktiež firma B£ ^d^nikdy nesídlila na adrese) [redacted] č.
 [redacted] (č.l. 1184). Spoločnosť | d flj dBESU d^ zastúpení [redacted]
 [redacted] mala na základe zmluvy zo dňa 3.1.1993 pôstúpiť pohľadávky,
 ktoré vznikli firmám] [redacted] spoločnosti [redacted] s r.o. so

sídlom
415-417).

onateľom

Z oboznámenej výpovede pani
júla 1996 vyplýva, že firmu

(č.l. 2114-2115) zo dňa 29.
založil pred 21 rokmi pán fl^B

ktorý býval v |

s BBBB^£0BIBB^{z1}

februára 1991 bola konateľkou firmy
oblasti pôsobnosti (Poľsko, Nemecko),
obchodného podielu pánovi £

Otvorila pre firmu nové
Po odstúpení z firmy a predaji
nemala s firmou nič do činenia.

Uviedla, že osoby menom

nepozná a tieto mená nepoznala ani v súvislosti s firmou

taktiež sa neudržiavali kontakty s firmami BBBf a |

ajHBSB CSSM P° predložení zmluvy (č.l. 2116) uviedla, že nepozná
obsah ani písmo na tejto listine, podpis na jej druhej strane nie je jej, krstným
menom sa podpisuje iba v prípade, že je to nevyhnutné. Pečiatku, ktorej
odtlačok je na listine, nikdy nemala a tieto musia byť sfaľšované. Rovnako sa
vyjadrila o zmluve zo dňa 17.12.1990 (č.l. 2097), predmetom ktorej bolo
poskytnutie 300,000.000,- Kčs finne Wř BREB3SB I B f na
podnikateľské aktivity v štáte Ukrajina a o zmluve o postúpení pohľadávky
firmy SK BBBB£ BIBV²⁰ dňa 15.1.1993 medzi |BB BBB

s.r.o. v sume 200,000.000,- Kčs podľa jej
vedomia sa takéto obchody vo firme nevykonávali. Odstúpila z firmy, pretože bola
jedinou osobou, ktorá tam pracovala.

Krajský súd len dodáva, že podpis pani **BIB** flBB£(č-l. 2113) je evidentne,
pozorujúc i voľným okom, odlišný, od sfaľšovaných podpisov na vyššie uvedených
zmluvách.

K obranným tvrdeniam a výpovediam obžalovaného
krajský súd dodáva, že existujú nielen rozpory vo vzájomných obranných
tvrdeniach obžalovaného BI^BB BBB a obžalovaného Bi 1BBB

ale existuje i rozpor vo výpovedi medzi sumou, ktorú bol obžalovaný

f údaj ne dlžný svedkovi BBflfIB a sumou> ktorá bola v konečnom

dôsledku na účet ^BflHi prevedená. £^£B|B^0^ P°dľa vyjadrenia
obžalovaného RBB^ on sam dlžný sumu 500 miliónov Kčs, s tým, že
uhradené bolo len 311,900.000,- Sk. Zvyšná suma sa na základe výpovede
obžalovaného BBB^{neub}radzala z dôvodu požiadavky samotného veriteľa -
IBBBB ktorý sa týmto vlastne vzdal sumy 188,100.000,- Sk, čo vyznieva
prinajmenšom nelogicky.

Druhým nelogickým dôvodom výpovede obžalovaného BB£ je
skutočnosť, že obžalovanému **BBfIB** sa nepodarilo preukázať
preinvestovanie sumy 500 miliónov korún a následné výnosy z tejto investície
použiteľné na splácanie úveru - dlhu

Ďalej k obrane obžalovaného! že peniaze, ktoré boli použité na splácanie dlhu voči [REDAKOVANÉ] pochádzali zo zdrojov na Ukrajine krajský súd len dodáva, že nakoľko obžalovaný nedoložil bankový prevod týchto peňazí, tak v prípade pravdivosti jeho výpovede, by došlo k porušeniu Devízového zákona Slovenskej republiky a to vo veľkom rozsahu. Ohlasovacia povinnosť colným úradom bola totiž v tom čase od sumy 200.000,- Sk a vyššie. Fyzické aj právnické osoby podnikajúce v zahraničí mali povinnosť, oznámiť túto skutočnosť Národnej banke Slovenska a to predovšetkým: založenie účtu v cudzine a taktiež mali tzv. prevodovú povinnosť, ktorá spočívala v prevádzaní prostriedkov z týchto účtov na účty v slovenských bankách. Otvorenie účtu v zahraničí bolo podmienené súhlasom Národnej banky Slovenska. Vykonaným dokazovaním neboli tieto skutočnosti preukázané a obrana obžalovaného UBE je tým to vyvrátená.

Nie nepovšimnutou zostal pre senát písomný prípis obžalovaného adresovaný na Krajský súd v Bratislave, konkrétne prípis zo dňa 11.01.2004, ktorý došiel na súd 12.1.2004 /č.l. 446-456 súdneho spisu/, kde obžalovaný [píše o pôžičke od v sume 500.000,- (päťstotisíc) korún a to slovom aj číslom. Nezodpovedanou potom zostáva otázka, prečo pri výške pôžičky 500 tisíc Kčs, bolo za účelom jej splácania uhradených z účtu obžalovaného suma az 311,900.000,- Sk /tristojednásťmiliónovdeväťstotisíckorún).

že podpísal spoluobžalovanému prázdne hlavičkové papiere, nezbavuje obž. trestnoprávnej zodpovednosti. Taktiež ho nezbavuje trestnej zodpovednosti bol majiteľom bankového účtu a obžalovaný d^mal len dispozičné právo k jeho účtu, obžalovaný HHf si musel byť vedomý, čo sa na účte a s účtom deje. Záznamy o pohybe na účte sú majiteľom účtu oznamované bankou formou výpisu z účtu. Vo väčšine prípadov banky zasielajú svojim klientom výpisy raz do mesiaca a to na konci mesiaca. Je možnosť **maximálne** kvartálneho výpisu a to vždy ku koncu kvartálu daného štvrtého roka daného roka. V konkrétnom prípade obž. flU musel byť upovedomený o tom, že ku dňu 31.3.1994 z jeho účtu odišlo 38.400.0, - Sk. Táto suma bola prevedená v čase od 15.02.1994 do 28.03.1994. Teda, v ľubovolnom prípade, začiatkom apríla 1994 musel byť obž. oboznámený tým, že z jeho účtu bola prevedená suma 38.400.0, - SKK. Krajský súd len dodáva, že toto bol iba začiatok všetkých transakcií, nakoľko celkovo bolo prevedených do dátumu ukončenia 13.5.1994 suma 311,900.000,- SKK. Začiatkom júla 1994 by potom 'pri kvartálnych výpisoch z účtu došlo oznámenie, že ku dňu 13.05.1994 bola celkovo uhradená suma 311 miliónov 900 tisíc slovenských korún.

Nie nezanedbateľnými prejavmi sú i rozporné tvrdenia obžalovaného h) tom, keď uvádza, že doklady o prevodoch z jeho účtu osobne preberal obžalovaný pričom z výpovede obžalovaného naopak vyplýva, že výpisy z účtov preberali každý osobne. Pri hodnotení pravdivosti tvrdení oboch obžalovaných, sa krajský súd prikláňa k obrannému tvrdeniu obžalovaného a¹⁰ vzhľadom na objem sumy v miliónoch, ako logickú, v snahe, aby prevody a narastajúci zisk bol každým osobitne aj kontrolovateľný.

Obranu obžalovaného že časť peňazí získal zo svojich aktivít svojej firmy fHHHHE krajský súd neprijal, nakoľko výsledkami znaleckého dokazovania znalcov z odboru stavebníctva a ekonomiky hospodárstva, bola preukázaná insolventnosť tejto firmy nielen v žalovanom období, ale i pred ním.

Na základe vykonaného dokazovania, mal krajský súd vo vzťahu k obžalovanému HHHE Sfl9R£ jednoznačne preukázané, že tento v žiadnom prípade nemohol v žalovanom období okolkovať 100 miliónov federálnych československých korún, nakoľko fyzickej osobe bolo zákonom Národnej rady Slovenskej republiky zo dňa 2.2.1993 č. 26/93 Z.z.

0 opatreniach na zabezpečenie prechodu česko-slovenskej meny na slovenskú menu a o zmene a doplnení devízového zákona, umožnená na základe § 2 ods. 2 výmena maximálnej sumy 4.000,- Kčs s tým, že na základe odseku 5/ tohto istého §-u, sa výmena bankoviek vyznačila v preukaze totožnosti.

Právnickej osobe bolo podľa tohto zákona, konkrétne podľa §-u 7 ods.

1 a 2, umožnená výmena do výšky pokladničného zostatku, ktorý bol ku dňu výmeny bankoviek preukázateľný zápisom v pokladničnom denníku.

Ako vyplýva z výpovede samotného obžalovaného fLHB takýto účet ako právnická osoba nemal a takisto hodnoverne nepreukázal, že iná právnická osoba, viedla takýto účet v jeho prospech. Podľa oznamovacej a archivačnej povinnosti banky, ktorá je 15 až 20 rokov - podľa výšky sumy, obžalovaný

existenciu takéhoto účtu nepreukázal. Navyše, z obranného tvrdenia obžalovaného vyplynulo, že sumu 100 miliónov korún československých, nemal na účte v žiadnej banke, iba v sejfoch a ďalšiu časť peňazí mal v nejakej ním nemenovanej finne.

Pokiaľ ide o peniaze v sejfoch banky, krajský súd len dodáva, že bolo by prinajmenšom porušením bankového tajomstva, ak by príslušná banka bez povolenia otvorila cudzí sejf. Túto obranu obžalovaného (krajský súd neprijal, nakoľko banka v žiadnom prípade nemohla otvoriť cudziu bezpečnostnú schránku - sejf, nie ešte sama osebe kolkovať peniaze v uzamknutom sejfe, resp. z uzamknutého sejfu. Preto v tejto časti súd neprijal obranu obžalovaného o systéme a možnosti kolkovania 100 miliónov

korún. Neunikla pozornosti krajského súdu ani tá časť výpovede

obžalovaného odkde uviedol, že so sumou 100 mil. Kčs až do termínu jednotlivých splátok - transakcií, s peniazmi nehýbal a nerobil žiadne úkony.

Ďalšia skutočnosť, ktorá vyvracia obranu a tvrdenia obžalovaného imBie tá, že podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 27/1993 Z.z. - konkrétne podľa § 2 ods. 1 bola výmena bankoviek fyzickým osobám uskutočnená v dňoch 4. až 6. februára 1993.

Na základe odseku 2 citovaného ustanovenia, výmena bankoviek právnickým osobám bola uskutočnená v dňoch 6. a 7. februára 1993.

V tejto súvislosti krajský súd dodáva, že ani prípadné rozpísanie sumy 100 miliónov Kčs na jednotlivé fyzické osoby neprichádzala do úvahy, keďže by išlo o 25.000 fyzických osôb.

Keďže obžalovaný uviedol, že všetky československé bankovky v celkovej sume 100 miliónov Kčs dostal v tisíckorunových bankovkách, tak súd považuje za potrebné zdôrazniť, že bankovky v nominálnej hodnote tisíc korún, boli na základe Vyhlášky č. 28/93 Z.z., (ktorou sa vykonáva zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 26/1993 Z.z. o opatreniach na zabezpečenie prechodu česko-slovenskej meny na slovenskú a o zmene a doplnení devízového zákona) a to konkrétne podľa § 1 tejto vyhlášky - okolkované. Má to význam z toho dôvodu, že jedinou neokolkovanou bankovkou zostávala bankovka v nominálnej hodnote 10,- Kčs /papierová hnedá bankovka/, čo však nemá vplyv na obranu obžalovaného SHB, nakoľko tento jednoznačne uviedol, že uvedená suma bola v tisíckorunových bankovkách.

Ďalšia zákonná nonna, ktorá neumožňovala obžalovanému í plniť záväzok 100 miliónov korún v bývalej československej mene po j 5.11.1993 (splátka podľa rozsudku), je Vyhláška Národnej banky Slovenska č. 228/1993 Z.z. zo dňa 17. októbra 1993 - o vydaní bankoviek po 1 000,- Sk , do obehu a o stiahnutí okolkovaných bankoviek po 1 000,- Kčs z obehu, j V ustanovení § 5 ods. 1 sa uvádza: Dňom 22. októbra 1993 sa sťahujú z obehu ; okolkované bankovky po 1 000 Kčs. \t

Podľa odseku 2 citovanej vyhlášky: Okolkované bankovky podľa' odseku 1/ prestávajú byť zákonnými peniazmi na území Slovenskej republiky í 22. októbrom 1993.

Podľa odseku 3 citovanej vyhlášky: Národná banka Slovenska a banky j podľa § 1 ods.1 zákona č. 21/1992 o bankách so sídlom v Slovenskej republike vymieňajú bankovky uvedené v odseku 1 za zákonné peniaze od 23. októbra 1993 do 5. novembra 1993. Banky môžu pri výmene presahujúcej 100 000 Sk žiadať uloženie okolkovaných bankoviek po 1 000 Kčs na vkladné i knižky alebo na účet v banke.

Z horeuvedeného je možno teda jednoznačne vyvodiť záver, že žiadny úver vo výške 100 miliónov československých korún v hotovosti

obžalovanému KHBH poskytnutý nebol a ani nemohol byť, nakoľko po dátume 7. februára 1993 žiadna banka na území Slovenskej republiky nemohla prijať neokolkované bývalé federálne bankovky za účelom akejkoľvek úhrady. Navyše, po dni 5.11.1993 mohol obžalovaný v banke jedine slovenskými korunami. Obrana obžalovaného HBTaj obžalovaného flfIV bola v tomto smere vyvrátená. Krajský súd považuje obranu oboch obžalovaných za nepravdivú a účelovú, v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti, nakoľko i samotné kolkovanie uvedenej sumy tak, ako to prezentoval obžalovaný flHY bolo technicky nemožné a vylúčené.

V konečnom dôsledku je potrebné, aby krajský súd poukázal aj na skutočnosť, že bolo notoricky známou skutočnosťou, že fyzicky sa bankovky kolkovali v NBS za prítomnosti annády a príslušníkov polície. V príslušných bankách sa peniaze už len vymieňali za neokolkované. Pokiaľ teda obžalovaný flHf tvrdí, že peniaze mu okolkovali v banke a za existencie jeho tvrdenia, že uložením peňazí do sejfú v SHH s peniazmi nerobil žiadne úkony, súd považuje za vyvrátenú obranu obžalovaného tEttf i v tomto smere, nakoľko HBJ banka peniaze neokolkovala.

I keď obžalovaný Wttzmenil na hlavnom pojednávaní svoju výpoveď ohľadne transportu 100 miliónov Kčs na územie Slovenskej republiky, keď na hlavnom pojednávaní v rozpore so svojou výpoveďou z prípravného konania uviedol, že uvedenú sumu previezol na jedenkrát, krajský súd sa touto otázkou nezaoberal ako primárnou, nakoľko pri konfrontácii so znalcom z odboru bankovníctva, je táto možnosť prevozu aj v osobnom motorovom vozidle, vzhľadom na váhu a obsiahlosť uvedenej prepravovanej zásielky - sumy 100 miliónov Kčs v tisícokorunových bankovkách, technicky možná.

Krajský súd po vykonanom dokazovaní ustálil, že protiprávne konanie obžalovaných a| sa zakladalo na existencii clearingového zúčtovania medzi Českou republikou (ďalej len „ČR“) a Slovenskou republikou (ďalej len „SR“) za účelom uhrádzania záväzkov a pohľadávok medzi subjektami v ČR a SR, ktoré vznikli pred 8. februárom 1993. Na základe prevodov pomocou tzv. „starého bloku“ sa platby uskutočnené subjektami v SR prevádzali na účty subjektov ČR v pomere 1SKK = 1 KČ. Následne po výbere českých korún v hotovosti z účtu korún v Českej republike, bolo možné tieto prostriedky vymeniť na území Slovenskej republiky v aktuálnom kurze /viď znalecký posudok, kde sú rozpísané jednotlivé kurzy za jednotlivé dni/. V tomto období sa kurz 1 KČ približne rovnal 1,16 SKK. Tento kurzový rozdiel bol súčasne aj neoprávneným ziskom obžalovaných, nakoľko na takéto platby /v rámci starého bloku/ mali oprávnenie len tie subjekty, ktorých záväzky vznikli pred 8. februárom 1993 (Platobná zmluva medzi ČR a SR a Protokol k tejto zmluve 33/93 Z.z..)

Ako vyplynulo z vyjadrenia znalca Ing. Šturca, výška škody nezodpovedá zisku obžalovaných a je v podstate vyššia z dôvodu zúčtovania clearingingu ako takého medzi ČR a SR dňa 19.12.1995 a výška škody je spôsobená kurzovým rozdielom a úrokovými nákladmi. V prípade, ak by uvedené platby neboli poukazované do Českej republiky obžalovaným

f, tak v tomto prípade by štátny rozpočet SR zastúpený Ministerstvom financií, obdržal v rámci vysporiadania clearingingu, od Ministerstva financií ČR sumu vyššiu o sumu vyčíslenej škody. Teda Slovenská republika by vyzískala od Českej republiky sumu 21,837.024,76 Sk - za obžalovaného spolu [a za obžalovaného >8,815.690,76 Sk, čo je 80,652.715,72 Sk.

Pokiaľ ide o obhajobu obžalovaného táto je podľa názoru krajského súdu, vykonštruovaná. Je totiž nelogické a natíska sa otázka, z akého dôvodu, by niekto, kto disponuje peniazmi na splatenie svojich záväzkov sume 88 miliónov Kčs, ponúkal províziu 30% z tejto sumy za to, že iná, dovtedy neznáma osoba za neho tento záväzok vyrovná - vysporiada. Vzhľadom k cenovým reláciám v roku 1994, bola suma 88 miliónov a z nej odvodená 30% provízia, dostatočne vysoká na to, aby vzbudila u obžalovaného m|~. K; ako u právnik, minimálne podozrenie o legálnosti nadobudnutia tejto obrovskej sumy.

uzavrel za firmu [redacted] Zmluvu č. 46/0/92 o poskytnutí úveru s Bankou a.s. [redacted] filiálka 88,0.000.-Kčs. Predmetom bolo poskytnutie úveru v sume 88 miliónov na kúpu obchodného strediska JADRAN v Bratislave. To vyplýva z listinných dôkazov najmä tejto konkrétnej zmluvy zo dňa 27.11.1992 (č.l. 1761).

Je evidentné a vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že sv.| svoj záväzok 88 miliónov neplnil voči^U^banka a.s.B^mm^ nakoľko mu bolo sľúbené, že tento záväzok uhradí iný subjekt a až tento subjekt sa potom obrátil na obžalovaného z á r o v e ň s príslubom 30% provízie práve pre obž.

Niektor teda využil oboch, aj svedka, [redacted] aj obžalovaného [redacted] Potom ten niektor navštívil obžalovaného [redacted], sľúbil mu 30% za prevod uvedenej sumy 88 miliónov do Českej republiky, načo obžalovaný [redacted] navštívil svedka [redacted] s nim zmluvu a čakal na peniaze. Jednou z Čiastkových súm bola suma 18,600.000,-, ktorú vložil obžalovaný [redacted] dňa 17.05.1994 na svoj novozaložený účet svojej firmy [redacted] s.r.o. - pobočka Je zrejmé, že táto suma bola [redacted] č. [redacted] predtým poukázaná z účtu [redacted] obžalovaného [redacted] účet č. [redacted] firmy [redacted] a to suma 16,200.000,- Sk, ktorá sa

následne cez clearingové zúčtovanie medzi ČR a SR zaúčtovala ako suma 16,200.000 Kč na účet číslo patriaci firme QQI® Hfs.r.o. a z tohto účtu bola vybraná v hotovosti a vymenená v aktuálnom kurze za 18,306.0,- Sk na odcudzený OP na meno Uf HBHT v zmenárni Slovenskej sporiteľni na Štúrovej ulici v Bratislave.

Z posudku znalca z odboru písomoznalctva Vladimíra Rusnáka (č.l. 1719-1729) bolo preukázané, že sporné podpisy jednoznačne nepochádzajú od

V tejto súvislosti krajský súd len dodáva, že výber sumy 18 mil. v hotovosti je potrebné nahlásiť minimálne 48 hodín vopred. Banky totiž vyžadujú túto ohlasovaciu povinnosť z bezpečnostných dôvodov a to už pri sume 2 miliónov.

Tiež krajský súd v tejto súvislosti spochybňuje snahu dodržiavať splátkový kalendár vyplývajúci zo záväzku úhrady uvedenej sumy 88 miliónov, nakoľko dňa 20.5.1994 obžalovaný J[^]fvystavil šek HHBf na sumu 18,599.000,- z účtu vedeného vo č. |

Takisto zostalo nevysvetlenou skutočnosťou, prečo obžalovaný! nevybral uvedenú sumu sám, ale použil na to šek na meno V konečnom dôsledku, ako vyplýva z výpovede samotného obžalovaného svedokJ[^]BJJU[^]bol iniciátorom predaja spoločnosti obžalovanému QBfa takisto vybral v hotovosti sumu 18,599.000,- Sk.

Je zrejmé, že položky uvedené v obžalobe KP /bod II. str. 11 obžaloby/ v celkovej výške 95,000.000, SKK nikdy neboli prevedené, len zohľadňujú splátkový kalendár k úverovej zmluve č. 46/0/92.

Už prvotným pohľadom na splátkový kalendár je zrejmé, že sumu 95 miliónov SKK nie je možné uhrádzať z bežného podnikania v takých časových intervaloch, ako je uvedené v splátkovom kalendári Zmluvy obžalovaného Z uvedeného následne vyplýva:

A: Suma 95 miliónov už bola pripravená v hotovosti a potom by nemalo zmysel je deliť na 4 platby idúce po sebe približne po dvoch týždňoch,

B: K dispozícii bola len predpokladaná suma 20 miliónov SKK, ktorú bolo možné prevádzať pomocou clearingového zúčtovania medzi ČR a SR a v ČR ich v hotovosti vyberať, previezt' na Slovensko a na Slovensku už vymeniť v aktuálnom kurze.

Je nepravdepodobné, že takto stanovený splátkový kalendár zodpovedá splátkovému kalendáru komerčnej banky, ktorá poskytla úver na nákup resp. prevádzkovanie zariadenia nehnuteľností akou je reštaurácia JADRAN v Bratislave. Z hľadiska komerčnej banky býva takýto úver považovaný za strednodobý až dlhodobý, t.j. s minimálnou splatnosťou 4 rokov.

Z vyššie uvedených skutočností vychádza záver, že sústredenie platby 95 mil. korún do obdobia 40 dní bolo účelové, v snahe využiť existenciu clearingového zúčtovania medzi ČR a SR.

V konečnom dôsledku, ako vyplýva z listinného dôkazu a to Úverovej zmluvy č. 46/0/92 zo dňa 27.11.1992 uzavretej medzi firmou [redacted] na jednej strane a BI bankou [redacted] [redacted] fna strane druhej, splátkový kalendár na sumu 88 miliónov Kčs bol rozvrhnutý na dobu 3 a pol roka s tým, že prvá splátka mala prebehnúť 20.6.1993 vo výške 2,100.000,- Kčs a posledná splátka 20.12.1996 v sume 1.900.0, - Kčs. (č.l. 1761). Celkove mal pán [redacted] vrátiť banke 106.900.0, - Kčs aj s úrokmi.

K zavineniu obžalovaného [redacted] krajský súd udáva, že obžalovaný ako vysokoškolsky vzdelaný človek v odbore právo, mal a musel vedieť, že poskytnutie provízie vo výške 30% zo sumy 95 mil. slovenských korún prevedenej v priebehu 40 dní v čase delenia Československa a s tým súvisiaceho delenia spoločnej československej meny, je krajne podozrivé a že tieto prostriedky, ktoré mali byť na jeho účet vkladané v hotovosti, musia pochádzať z nelegálnych zdrojov.

V tom vidí súd zavinenie obžalovaného BBV vo fc>me úmyslu, jednoznačne aspoň nepriameho tak, ako ho predpokladá Trestný zákon v ustanovení § 4 písm. bi. Obžalovaný ^Bf IBF ®Br nemusel vedieť o pôvode nelegálne jemu poskytovaných peňazí v hotovosti. Avšak vzhľadom k výške uvedenej sumy, ktorú mal previesť do Čiech (95 mil. SKK) a vzhľadom k výške sľúbenej provízie, mu to muselo byť jednoznačne podozrivé.

K prevodu sumy 95 mil. SKK nedošlo, avšak ale nie pričinením obžalovaného [redacted] V [redacted] vďaka prípisu B [redacted] Národnej banke Slovenska zo dňa 18.5.1994 /č. 1. 1622/ a následne rozhodnutím Národnej banky Slovenska. Nepovšimnutou nezostáva ani skutočnosť, že dva dni po tomto upozornení, vystavil obžalovaný BBB sek na meno fIB^Hl fl W na výber sumy 18,599.000,- Sk. Súd sa prikláňa k záveru, že v tomto prípade [redacted] upozornený nezisteným pracovníkom [redacted] fo existencii tohto prípisu - upozornenia, nakoľko už dňa 20.5.1994 vystavil šek na výber peňazí 18,599.00,- Sk.

Na tomto mieste krajský súd pripomína, že každý z obžalovaných má právo v zmysle Trestného poriadku, obhajovať sa spôsobom, aký uzná za vhodný. Obhájobné tvrdenia každého z obžalovaných treba síce rešpektovať, avšak nemožno ich hodnotiť izolovane. Každé súdne rozhodnutie musí totiž vychádzať zo všetkých vykonaných dôkazov vyhodnotených spôsobom upraveným v ustanovení § 2 ods. 6 Tr.por.

Na základe horeuvedeného krajský súd ustálil, že obžaloba prokurátorky krajskej prokuratúry bola podaná dôvodne.

Pokiaľ ide o zisťovanie motívu konania všetkých troch obžalovaných, krajský súd len pripomína, že tak, ako na výrok o vine musí byť aj zistenie o motíve konania páchatel'a založené na nezvratných dôkazoch, ktoré v žiadnom smere nevyvolávajú nijakú pochybnosť.

Preukazovanie motívu páchatel'a je v podstate tak obtiažne ako preukazovanie zavinenia a to najmä v prípadoch, ak chýba priznanie páchatel'a. Motív páchatel'a je súčasťou subjektívnej stránky a nemožno ho priamo pozorovať. V dôsledku toho sa motív konania môže zisťovať len z nepriamych dôkazov. Na myšlienky, motívy a ciele možno dobre usudzovať napr. zo správania sa páchatel'a za danej situácie. Je však nevyhnutné vziať do úvahy všetky okolnosti v súhrne, najmä osobnosť páchatel'a, jeho doterajší život, výchovu, názory a spôsob vystupovania na verejnosti.

Z hľadiska týchto úvah možno konštatovať, že vzhľadom na povahu žalovaného a spáchaného majetkového deliktu, ako i skutočnosti, že objektom trestného činu podvodu je cudzí majetok, bolo motívom každého z obžalovaných snaha obohatiť sa.

Zákonodarca poskytuje ochranu majetkových práv bez ohľadu na druh a formu vlastníctva. Cudzím majetkom sa rozumie majetok, ktorý neprináleží páchatel'ovi, resp. neprináleží výlučne jemu. Škodou na cudzom majetku je ujma majetkovej povahy. Ide nielen o zmenšenie majetku, teda úbytok hospodárskej hodnoty, ale i ušlý zisk, teda to, o čo by inak bol majetok oprávnené zväčšený. Obohatením sa rozumie neoprávnené rozmnoženie majetku (majetkových práv) páchatel'a, alebo niekoho iného. Obohatenie sa nemusí zhodovať so škodou, ktorá je spôsobená poškodenému. Môže byť menšie, ale i väčšie než spôsobená škoda.

Krajský súd na základe vykonaných dôkazov mal preukázané, že obžalovaní obohatili tým, že svojím konaním dosiahli neoprávnené majetkové zvýhodnenie, čím naplnili skutkovú podstatu trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1 Tr.zák.. Vo vzťahu k obžalovanému ^{sIIC'} kvalifikoval jeho konanie v štádiu pokusu k trestnému činu podvodu podľa § 8 ods. 1 Tr.zák. Keďže zákonodarca pri majetkových trestných činoch diferencuje právnu kvalifikáciu podľa výšky spôsobenej škody a v danom prípade bolo preukázané najmä vyjadrením znalca z odboru bankovníctva, že škoda sa pohybuje v desiatkach miliónov, krajský súd, v zhode s obžalobou krajskej prokuratúry ustálil, že škoda u všetkých troch obžalovaných sa kvalifikuje ako škoda veľkého rozsahu (§ 89 ods. 13 Tr.zák), čím obžalovaní naplnili svojím konaním trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Tr.zák..

Súd na rozdiel od obžaloby, nekvalifikoval konanie obžalovaných v právnej vete, že títo mali spáchať trestný čin ako členovia organizovanej skupiny, nakoľko túto skutočnosť súd nemal preukázanú. Pokiaľ ide o ďalší prvok kvalifikovaného znaku skutkovej podstaty žalovaného trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona platného a účinného v čase spáchania trestnej činnosti všetkých troch obžalovaných, a síce, že títo mali spáchať žalovaný trestný čin podvodu „pre zárobok“, krajský súd tento inštitút nepoužil, nakoľko ho zákonodarcu v rámci súčasne platnej právnej úpravy nepozná, keďže ho v minulosti z pojmológie trestného práva vypustil.

Základom trestnej zodpovednosti je trestný čin a mierou trestnosti predovšetkým stupeň jeho nebezpečnosti pre spoločnosť, ktorý je určovaný najmä významom chráneného záujmu, ktorý bol činom dotknutý, spôsobom vykonania činu a jeho následkami, okolnosťami, za akých bol čin spáchaný, osobou páchatel'a, mierou jeho zavinenia a pohnútkou.

Stupeň nebezpečnosti trestného činu spáchaného obžalovanými je vysoký a v danom prípade je daný najmä výškou spôsobenej škody, ktorá je zase adekvátne páchaním a pokračovaním v trestnej činnosti dlhší čas.

Obžalovaný je z bydliska bližšie hodnotený, nebol priestupkovo prejednávaný. V minulosti bol trikrát súdne trestaný, prevažne pre trestnú činnosť majetkovej povahy, naposledy Trestným rozkazom Okresného súdu Žilina zo dňa 10.10.2000 sp.zn. 3T 534/2000 pre trestný čin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 249a ods. 1 Tr.zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so skúšobnou dobou 18 mesiacov.

Podľa § 35 ods. 3 Tr.zák. Súd uloží súhrnný trest podľa zásad uvedených v odsekoch 1 a 2, keď odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin.

Keďže v danom prípade bola naplnená dikcia zákonodarcu o uložení súhrnného trestu, krajský súd použil horecítované zákonné ustanovenie o súhrnnom treste.

Zhodne postupoval krajský súd i vo vzťahu k trestu obžalovanému

Obžalovaný |OB |HfIT nebol v minulosti súdne trestaný, z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený.

Krajský súd pri ukladaní trestov jednotlivým obžalovaným pristupoval diferencovane. Vychádzal jednak zo spôsobenej škody, akým je v danom prípade výška spôsobenej škody vyjadrená v desiatkach miliónov, dobou

páchania trestnej činnosti ako i pohnútkou a motívom, ktoré boli u každého z obžalovaných rovnaké - využiť vo svoj prospech jedinečný, priam historický moment mechanizmu platobného styku pred 8.2.1993 apo ňom medzi fyzickými a právnickými osobami sídliajimi v Slovenskej a Českej republike ako i metodiku clearingového zúčtovania platného len po určité obdobie a vyplývajúce nielen z teritoriálneho rozdelenia ČSFR, ale najmä rozdelenia spoločnej československej meny.

Obžalovanému \ súd uložil trest pri hornej hranici
zákonom stanovenej trestnej sadzby a obžalovanému

■■K trest v strede zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorá pri § 250 ods. 4 Tr.zák. platného v čase spáchania skutkov je v rozpätí 5 až 12 rokov (v súčasnosti platnej právnej úprave sa táto kvalifikácia nachádza v ustanovení §-u 250 ods. 5 Tr.zák. s tou istou trestnou sadzbou).

Hoci obžalovaný ' nespáchal škodlivý následok a súd ho uznal vinným zo spáchania žalovanej trestnej činnosti iba v štádiu pokusu, nemohol súd opomenúť pohnútku a zisťný motív, ktorý smeroval k bezpracnému, rýchlemu, premyslenému a koordinovanému obohateniu. Nie nezanedbateľnou v tomto smere je i skutočnosť, že konanie obžalovaného ^nebolo jednorazové.

Obžalovaní, vzhľadom na charakter spáchaného trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 4 (v súčasnosti § 250 ods. 5) Tr.zák. by mali byť podľa § 39a ods. 2 písm. c) Tr.zák., zaradení do tretej nápravno-výchovnej skupiny. Súd zaradil všetkých troch obžalovaných na výkon trestu odňatia slobody do najmiernejšej - prvej nápravno-výchovnej skupiny a to podľa § 39a ods. 3 Tr.zák., nakoľko má za to, že vzhľadom na závažnosť trestného činu a na stupeň a povahu narušenia každého z páchatel'ov, bude náprava a prevýchova každého z obžalovaných v inej skupine lepšie zaručená.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, súd zaviazal obžalovaných aflĚ VHBffGSSFnahradiť poškodenej strane, ktorou je Ministerstvo financií Slovenskej republiky, škodu tak, ako vyčíslil znalec z odboru bankovníctva Doc. Ing. Boris Šturc, CSc.

So zvyškom nároku na náhradu škody súd odkázal poškodenú stranu Ministerstvo financií SR na konanie o občianskoprávných veciach, nakoľko poškodená strana uplatňovala v rámci nároku na náhradu škody aj úroky z omeškania avšak vždy v inej úrokovej sadzbe. V rámci adhézneho konania pred začatím dokazovania na hlavnom pojednávaní uplatnil zástupca poškodenej strany úroky z omeškania odo dňa vypracovania znaleckého posudku t.j. odo dňa 20.07.2001 až do zaplattenia. Písomným upresnením zo dňa 1.12.2003 /č.l. 403/ uplatnil úroky z omeškania od 19.12.1995 vo výške

17,6% t.j. ako dvojnásobok diskontnej sadzby Národnej banky Slovenska platnej k prvému dňu omeškania, ktorá ku dňu 19.12.1995 bola 8,8%. Posledným prípisom zo dňa 15.8.2004 uplatnil zástupca náhradu škody rovnako - 80,652.715,76 Sk, avšak opäť s inou sumou úrokov z omeškania a síce vo výške 19,5% od 19.12.1995 do zaplattenia (ako dvojnásobok diskontnej sadzby určenej NBS).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 8 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu na Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave.

**Krajský súd v Bratislave
dňa 24. novembra 2005**

**JUDr. Gabriela Šimonova
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
JUDr. Gabriela Šimonová